

UCHWAŁA NR .../.../2026
RADY POWIATU ŚREDZKIEGO
z dnia 27 stycznia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Starosty Średzkiego

Na podstawie art. 16a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1684) oraz art. 229 pkt 4, art. 237 § 3 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2015 r., poz. 1691) Rada Powiatu Średzkiego uchwala, co następuje:

§ 1. Rada Powiatu Średzkiego, po rozpatrzeniu skargi na działania na działanie Starosty Średzkiego, polegające na stosowaniu niejednorodnych standardów prawnych, utrudnianiu dostępu do informacji publicznej oraz nadużyciu prawa poprzez wykorzystanie nieprecyzyjnej nazwy inwestycji, po wysłuchaniu stanowiska Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Średzkiego w sprawie zarzutów postawionych w skardze, uznaje skargę za bezzasadną, z przyczyn określonych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. O sposobie rozpatrzenia skargi Przewodnicząca Rady Powiatu Średzkiego zawiadomi skarżącego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE
DO UCHWAŁY NR .../.../2026
RADY POWIATU ŚREDZKIEGO
z dnia 27 stycznia 2026 r.
w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Starosty Średzkiego

Skarga sformułowana przez w piśmie z dnia 5 listopada 2025 r. wniesiona została do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu. Pismem SKO z 18 grudnia 2025 r. skarga przekazana została Radzie Powiatu Średzkiego (data wpływu: 30 grudnia 2025 r.). Samorządowe Kolegium Odwoławcze w piśmie przekazującym oraz w pismach do wiadomości innych organów (zgodnie z życzeniem skarżącego: Wojewoda Wielkopolski, Regionalna Izba Obrachunkowa) stwierdza, że skarga odnosi się do postępowań administracyjnych, dotyczących inwestycji „*Modernizacja linii elektroenergetycznej w miejscowości Miąskowo, Murzynówko i Sulęcinek*” (skarżący postuluje o stosowanie nazwy: „*Budowa linii 400 kV Środa Wlkp. – Orzechowo*”). Przyjęcie związku skargi z wcześniejszymi postępowaniami administracyjnymi, prowadzonymi przez Starostę Średzkiego, należy uznać za w pełni uzasadnione; znajduje to potwierdzenie także w treści skargi, w której skarżący odnosi się do kwestionowanych przez siebie decyzji administracyjnych oraz szerokiego ciągu zdarzeń.

Z uzyskanych w toku postępowania skargowego informacji wynika, że skarżący w obszarze spraw związanych z treścią skargi jest obecnie stroną toczących się postępowań w zakresie weryfikacji ostatecznych decyzji administracyjnych. Skarżący wystąpił o stwierdzenie nieważności decyzji Starosty Średzkiego GN.6821.7.33.2024 i decyzji GN.6821.7.34.2024. Wojewoda Wielkopolski w dniu 20 października 2025 r. odmówił stwierdzenia ich nieważności z przyczyny braku występowania wad. Od decyzji Wojewody Wielkopolskiego złożone zostało odwołanie do Ministra Finansów i Gospodarki. 5 grudnia 2025 r. skarżący złożył ponadto wniosek o wznowienie postępowań zakończonych ostatecznymi decyzjami, jak również przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od decyzji GN.6821.7.34.2024.

Korzystając z uprawnień do podjęcia postępowań w trybie nadzwyczajnym, skarżący kierował jednocześnie pisma do Starosty Średzkiego, kwestionując prawidłowość wydanych w I instancji decyzji, formułując roszczenia i żądania.

Należy zauważyć, że zgodnie z uchwałą SN z 14 czerwca 1991 r., sprawa w trybie nadzwyczajnym jest odrębna od sprawy w trybie zwyczajnym w tym samym przedmiocie. Analizując obecną sytuację, trzeba mieć na względzie następujące okoliczności. Organ jest związany decyzją od chwili jej doręczenia. Zasada trwałości decyzji administracyjnych przesądza, że rozstrzygnięcia ostateczne nie mogą zostać wzruszone dowolnie, lecz jedynie we właściwym trybie. Każdy, kto uważa, że jego prawa zostały w postępowaniu naruszone, ma w obrębie procedury administracyjnej wiele możliwości działania. Jeżeli chodzi o środki, z których skarżący w trybie nadzwyczajnym zdecydował się skorzystać, należy stwierdzić, że katalog przesłanek wymienionych w szczególności w art. 145 k.p.a. – wznowienie postępowania i w art. 156 k.p.a. – stwierdzenie nieważności decyzji, jest bardzo szeroki.

W kontekście aktualnej sytuacji skarżącego należy podkreślić, że skutki złożenia wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji są bardzo szerokie. Jest to środek daleko idący, umożliwiający wycofanie decyzji z obrotu prawnego od początku jej występowania. Złożenie wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji tworzy także szczególne pierwszeństwo, skutkujące koniecznością zawieszenia toczących się innych postępowań, a także pierwszeństwo przed kontrolą sądową.

W świetle powyższego, domaganie się na obecnym etapie równoległych czynności od organu I instancji, nie może prowadzić do pożądanego przez skarżącego rezultatu. Działania i czynności, według oczekiwań skarżącego, byłyby nie tylko pozbawione prawnego znaczenia, ale niemożliwe i niezgodne z prawem.

W bardzo ścisłym już kontekście omawianej skargi należy zauważyć, że postępowanie w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji obejmuje w zakresie podnoszonych zarzutów wnikliwe badanie, w tym również w zakresie całości dokumentacji. Nie wydaje się uzasadniona obawa, dotycząca możliwości ukrywania czegokolwiek, również obawa o brak możliwości dostępu do dokumentów. W aspekcie szerszym można zauważyć, że kwestia dostępu do informacji może być również rozpatrywana w odniesieniu do zasad ogólnych k.p.a., które nie są jedynie deklaracjami, lecz mają charakter normatywny. Ta tematyka na obecnym etapie właściwa jest jednak dla postępowania weryfikacyjnego. W zależności od podnoszonych zarzutów, ocenie w postępowaniach weryfikacyjnych podlegać może kwestia

dochowania jednolitych standardów. Powyższa uwaga dotyczy również innych okoliczności merytorycznych i formalnych (także nazwy inwestycji), istotnych dla sprawy.

Raz jeszcze, w odniesieniu do toczących się postępowań weryfikacyjnych należy podkreślić, że katalog przyczyn ewentualnego wzruszenia decyzji ostatecznej jest bardzo szeroki i umożliwia weryfikację bardzo różnych okoliczności, zależnie od uznania strony postępowania. Przy tym wszystkim należy pamiętać, że np. dla oceny, czy wyszły na jaw nowe okoliczności, nie jest wystarczające jedynie subiektywne rozumienie tego. Zachodzi pewna obawa, że niektóre okoliczności, traktowane następnie jako zarzuty, jak napisał skarżący „ujawnione w piśmie z dnia 27.10.2025 r.” mają charakter jedynie własnych interpretacji i daleko idących uogólnień.

Postępowanie skargowe stanowi integralną część ochrony interesów podmiotu, jednak ma w systemie postępowań inną rolę niż postępowanie administracyjne. Rada Powiatu rozpatruje skargi w takim zakresie, w jakim wynika to z istoty postępowania skargowego i z jej statusu.

Należy poinformować, że w kwestii rozpatrzenia przedmiotowej skargi, Komisja Skarg Wniosków i Petycji odbyła dwa posiedzenia (jedno odrębne – 5 stycznia 2026 r., jedno połączone w zakresie obu skarg - 16 stycznia 2026 r.). Zgodnie z §. 88 statutu Powiatu Średzkiego, w posiedzeniach mogły uczestniczyć bezpośrednio zainteresowane osoby. Dokonano analizy informacji, wyjaśnień, dokumentów, regulacji prawnych. Komisja przedstawiła Radzie Powiatu swoje stanowisko w przedmiocie skargi.

Postępowanie skargowe z uwagi na rozłączność funkcji nie może konkurować z postępowaniem administracyjnym (dla przykładu, transmisja postępowań w trybie art. 233, 234 i 235 k.p.a.).

Należy zaznaczyć, że postępowanie skargowe nie stwarza możliwości weryfikowania decyzji administracyjnych.

Finalnie należy raz jeszcze podkreślić, że tematyka objęta przedmiotem skargi może podlegać weryfikacji w toku postępowań w trybie nadzwyczajnym, prowadzonym przez organy określone według właściwości.

Stąd też skargę należy uznać za bezzasadną.

Pouczenie: Zgodnie z art. 238 § 1 zdanie 2, oraz w związku z dyspozycją art. 239 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego - Rada Powiatu Średzkiego

informuje, że w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.